

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதோமாநாயகம்
உருக்குமணி கலியாணக்குமரி.

எம். ஆர். ஸ்ரீவாலியங்காரால் இயற்றப்பட்டு,

சென்னை :

கருவாத்தநாகர் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1896.

“உருஷன் டெக்ளான்ட் வேண்டிமுருள் பெருந்தோக்
மச்சாணி யன்னு குடைத்து.”

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயகம்

உருக்குமணி கலியாணக்கும்மி.

இ ஃ து

பாடசாலைகளிற்கும் இந்துவாஸிபர்கள்

மனாவயிக்காலத்திலேபோடுகிற

கோலாட்டத்திற்கும்

இந்துப்பெண்கள் விவாகம் குதசாரிமுதலிய காலங்களிற்

கும்மியடிப்பதற்கும்

பலஇராகங்களிலும் இதைத்துச்சொல்லத் தக்கதாய்

முதலிலும் கடைபிலும் பிரஸங்கனுடையதாய்

நீநேல்வேலிலல்லா

ஸ்ரீகல்விபுத்தூர் தூண்கா மக்கலம்

ஆங்கிர திராவிட, ஸம்ஸ்கிருதவித்வான்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

இராயலுவாயங்க்காராவர்கள் குமாரரும்

தற்காலத்தில் கோரக்புத்தூரில்

மிஸ்டர் ஸ்டேன்ஸ் துக்காயவர்கள்

பாடசாலை யுபாத்தியாயரு மாகிய

எம். ஆர். ஸ்ரீநிவாஸாயங்க்காரால்

இயற்றப்பட்டது.

சென்னை :

கலாரந்நாகா அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

காப்பிண்ட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது.

மு க வு னை ர்.

ஸ்ரீ கண்ணபிரான் ருக்மணீதேவியை மணம்புரிந்தசரித்திரம்.
ஷடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் செய்யுளாக முன்னோராத்
செய்யப்பட்டிருப்பது வித்வான்கள் மாத்திரம் அறியக்கூடியதா
யிருத்தல்பற்றி வித்வான்களும் மற்றவரும் கேட்டா னந்திக்கும்
படி, அகலிலும் கடையிலும் பிராஸங்க னுடையதாயும், பல இரா
கங்களிலும் இசைத்துக் கும்மி கோலாட்டங்களுக்குச் சொல்லக்
கூடியதாயும், பொருள் எளிதில் விளங்கும்படி செந்தமிழிலேயே
இக்கும்மி செய்யப்பட்டுளது. இதைச் சகல ரவிக ஜனங்களுங்
கண்டு களிகூர்வதால் யானியற்ற முயன்றிருக்கும் வேறு சில நூல்
களையும் பிரசுரிக்க வெனக்கு மனவூக்க முண்டாக்குவார்களென்று
நம்புகின்றேன்.

1896ஆம்
பிப்பிரவரியிற் 25உ. }

ம. ரா. ஸ்ரீ.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ

உருக்குமணி கலியாணக்கும்மி.

- தாரணியும்ருக்மணியின் - சரித்திரம்சொலத்தானே. (க)
- தாரணியிற்சேனையர்கோன் - சரணத்துதிப்பேனே. (க)
- சதுர்முகனானேவையோ - சாஸ்வதியேதாயே. (உ)
- மதுரயிதும்அயிர்தம்பிகர் - வாக்கருள்வாய்நீயே. (உ)
- கற்றவர்கள்முன்சிறிதும் - கல்லாநவ்ரசொல்லும். (ங)
- குற்றமுள்ளபாயல்களுமாய் - முயன்மெனவேசெல்லும். (ங)
- ஆதலினும்கலைகளெல்லாம் - அறிந்தபெரியோரோ. (ச)
- பேதைமையால்நான்செய்திடும் - பிழைகள் பொறுப்பிரோ. (ச)
- ஆயிரமாய்ப்பணங் கொளரீர் - அனந்தன்மீதுபடுத்தான். (ரு)
- ஆயர்பாடிதனிவந்ததே - அனைவர்க்குமருள்கொடுத்தான். (ரு)
- அங்கவனைமணம்புரிய - அவனிதனிவந்தித்தது. (சு)
- செங்கமலைவளர்ந்ததேசு - சிறப்புகளைமதித்து. (சு)
- சொல்லலரிநானாலும் - சொல்லுவனரிப்போனே. (எ)
- முல்லைமலரணிந்திலந்தன் - சிறந்தகுழலேமாதே. (எ)
- தேன்மலர்கனிளினிருந்தே - திரளந்திரைப்பாயும். (அ)
- மான்மதத்தால்வழுக்கிமலை - மந்திகர் கிழ்ச்சாயும். (அ)
- கமகமவென்றேபலனின் - கனியின் வணம் புடிக்கும். (ஐ)
- குழுகுமென்றவாசனையால் - குரங்குகளும்சுடிக்கும். (ஐ)
- மென்னமரத்தினநீனாத் - தின்கமுகம்தாங்குவ. (ஓ)
- அன்னதன்ருலைதாங்குவதற் - கருங்கதனியோங்கும். (ஓ)
- பால்சொரியுமெருமைவிழப் - பகங்கரும்புகளொடியும். (கக)
- கால்வாய்கள்வழிவயலில் - நரும்பிரசம்வடியும். (கக)
- ஆலையிட்டகரும்பிரசம் - ஆறுகளாயோடும். (கஉ)
- வாலையெண்கள் கூர்தல்கண்டு - மயில்கொங்குமாடும். (கஉ)

அணியானதாமரையில் - அன்னங்கள் துயில்சூரும்
தணிவில்லாதகழனிகளில் - சங்கினங்கள் ஊரும். (க௭)

இன்னும்பலவளங்கள் பெற்றே - இலக்குமியாள் வாசம்
என்னும்மகிமைபெறும்விதர்ப்பம் - என்னுமொருதேசம். (க௮)

அந்தநாட்டிற்குண்டினமென் - றணிநகரொளிவீசும்
இந்திரன்நகருமதம் - கிணையெனநாக்கூசும். (க௯)

மாரிதரும்வானம்வரை - மாளிகைகளூங்கும்
சூரியன்நன்பரியவற்றிற் - சுகமுடனே நூங்கும். (க௯)

மேடைமீதுபந்தடிக்கும் - மெல்லியலார்தாமே
ஓமெதியைப்பந்தென்றுற - வொளித்ததுவும்போமே. (க௯)

சந்தரகாந்தக்கற்களினால் - தளவரிசைகூடும்
இந்துகிரணம்அதிஹவே - இனியஜலம்ஓடும். (க௯)

வேதியர்கள்வீதிகளில் - வேதவொலிசேரும்
நாதர்களாம்மன்னர்தெருவில் - நானொலியேசாரும். (க௯)

வணிகர்குலதிலகர்வளர் - மனைகளிலேயெங்கும்
பணிகளுடன்மணிகள் தன்ம் - பலவிடங்களில் நங்கும். (௨௦)

சேத்திரங்கள் உழுதான்றாய்ச் - செந்நெல்பயிர்செய்யும்
குத்திரர்தங்குலங்களுமத் - தொன்னகரிலுய்யும். (௨௧)

அந்தவளநன்னகரை யரசுசெய்யும்ராஜன்
சுந்தரமாயெல்லார்க்கும் - சமுதம் சுகாம்போஜன். (௨௨)

பெருமையுடன்வீமன்எனும் - பெயரதனைப்பூண்டான்
உரிமையுடன்கடல்குழும் - உலகமதையாண்டான். (௨௩)

சினப்புலியும்பசுவுமொன்று - செந்நூலாயுண்ண
கனத்தயானைசிங்கமுடன - கைச்சரசம்பண்ண. (௨௪)

பிறவரும்பகைவர்களைச் - செருக்களத்திலெவன்றான்
ஆறிலொருகடமைகொண்டே - யரசுசெய்துநின்றான். (௨௫)

இந்தவிதம்அரசுபுரிந் - தினிதிருக்கம்போது
அந்தராஜன்நாயகியாள் - அரம்பைநிர்மாது. (௨௬)

மங்களமாய்ஐவர்களாம் - மைந்தர்களைப்பெற்றாள்
அங்கவர்க்கெல்லாம்பிறகா - ரும்கருப்பமுற்றாள். (௨௭)

செங்கமலைவயிற்றினுக்குள் - சேர்ந்திருத்தலாலே
பொக்கிமிருந்தெளியன்னை - பூரித்ததுமேலே. (௨௮)

வனசமலர்மொட்டிகளில் - வண்டிருப்பதென்ன
கனகமணிமுலைமுகத்தில் - கரியநிறம்தன்ன. (௨௯)

பதுமினியாள் தேகமெலாம் - பசியநரம்போட
விதம்விதமா முணவுகளில் - மிகவுருசிகூட. (௩௦)

மும்மூன்றுமாசங்கள் - முழுதுநிறைவுற்றான்
இம்மூன்றுலோகம்புகழ் - ஏந்திழையைப்பெற்றான். (௩௧)

கனகமணிகேள்பொருந்தியிருந்த கைகளிலேயெடுத்தார்
திண்மையுடன் தாதுகள் - செகையுள்ளே கொடுத்தார். (௩௨)

பதினேராம்நாளதனில் - பலசடங்குகள் செய்து
விதிமுறையேயந்தணர்க்கு - மிகுகனகம்பெய்து. (௩௩)

மங்களமாயெல்லாரும் - மனமகிழ்ந்துவந்தார்
நங்கைதனக்குருக்குமணியெனும் - நாமமுதத்தந்தார். (௩௪)

என்பபசுநசந்திரன்போல் - தோசையவள்வளர்
விக்ரமம்சேர்மன்னனுக்கு - மிகமகிழ்ச்சிகிளர். (௩௫)

பவளவிதழ்வாய்திறந்தே - பைந்தொடியாள்பெகும்
அழிந்தழலைச்சேரந்தேட்டே - யருங்கிளிகள் கூகும். (௩௬)

அழகிபவளதாமரைமெல் - லுடிபெயர்த்துவைக்கும்
அழகைநோக்கிமனம்வருண்டே - யனங்குருமுகைக்கும். (௩௭)

தன்னேநிகர்பெண்களுடன் - சரசமாகக்கூடி
மின்னேநிகர் துண்ணிடையாள் - மிகமகிழ்ந்தேயாடி. (௩௮)

செம்பொன்தகடுகளாலே - நிறுவினிகள் அமைத்துப்
பைம்பொன்மயப்பாத்திரங்களில் - பாலுடிசில்சமைத்து. (௩௯)

தங்கமணிப்பாவைகட்குச் - சாதமெடுத்தாட்டி
மங்கையர்களுடனாடி - மகிழ்வள்பெருமாட்டி. (௪௦)

சிங்காரவனந்தனிலே - சேர்ந்தாடிவசலீது
அங்கணைமாருடனேறி - ஆவளம்மாது. (௪௧)

பரிமளங்கள் வீசுகிற - பலமலர்கள்கொய்வாள்
அரியகருங்குந்தனுக்குள் - அம்மலர்கள்பெய்வாள். (௪௨)

இன்னவகையிளமைதனை - இந்திராயும்கழிக்க
கன்னியவட்டுகவ்வனமாம் - காலமதுசெழிக்க. (சங)

செறிகுழலும்கருமுகிலைச் - சீபெனவேயிகழும்
சிறுதுதலும்அஷ்டபியின் - திங்கனெனத்திகழும். (சச)

கரும்புருவம்மன்மதன்னகக் - கரும்புருவமாகும்
திருந்துமெழில்விழியிரண்டும் - செவிவனாக்குமேகும். (சரு)

நாசிறுந்துசெண்பகத்தின் - நன்மலர்போல்மின்னும்
ஊசலினையுவமையாக - வொளிர்செவிகள் துன்னும். (சசு)

வித்துருமம்அவளிகழ்ச்சு - மிகுதிபேரென்கழ
முத்துகளைமுலையரும்பை - முழுதுமொக்குமதந்தம். (சஎ)

சங்கதனைக்கருத்தெனவே - சாற்றுவதொவ்வாது
செங்கரும்பைத்தோட்கிணையாய் - செப்புவர்பார்மீது. (சடி)

மெல்லிரல்கள்காந்தண்மலர் - மேன்மைதனைப்பொருந்தும்
நல்விரலினைக்கங்கியின் - நாகியெனத்திருந்தும். (சசு)

எலுமிச்சம்பழமெனவே - இளமுலைகள்பருக்கும்
இலையுண்டென்றையமுற - எளியவிடைஇருக்கும். (ரு0)

தொடையதனைச்செவ்வாழைத் - தூண்எனலாம்கண்டு
வடிவயிகுமுழந்தாட்டு - மயங்குவதுநண்டு. (ரு1)

அணிச்சமலர்மேன்மையினை - அவளமாய்பெறவும்
பணிச்சமதிபத்தெனவே - பதற்கங்களுறவும். (ரு2)

அன்னங்களின்சுட்டமெல்லாம் - அவள்நடைக்குத்தோற்கும்
இன்னயிர்த்தத்தின்சுலையை - யெழில்மொழிகள்எற்கும். (ரு3)

கந்தரமாய்பார்வையினால் - தோழியரும்மயங்க
இந்தவிதம்பவ்வனத்தில் - எந்திறையாளியங்க. (ரு4)

தந்தைசமுகந்தனிலே - சார்ந்தவர்களாலே
நந்தன்மைந்தன்வடிவழகை - நன்குணர்ந்தாள்மேலே. (ரு5)

கன்னிகைக்குக்கண்ணன்மீது - காதுவிடமீதக்
கன்னல்விற்காமன்கணைகள் - கன்னிகைமேற்சிற. (ரு6)

காதல்மிகமிஞ்சியந்தக் - கன்னிகையுந்துள்ள
மாதின்மணம்நடத்துதற்கு - மன்னன்மனங்கொள்ள. (ரு7)

சகல ஸ்ரீயுணர்ந்தவரைச் - சபைக்குவரவிட்டான்
மருக்குமணமாயும்மினைவை - மன்னன்வெளியிட்டான். (௫௮)

சதுர்மறைகள்சுஸ்திரங்கள் - தமையறிவீர்வாரீர்
வதுவைசெய்யும்பருவமதென் - மகளடைந்தாள்பாரீர். (௫௯)

தூரணியில்தேசமெலாம் - சஞ்சரித்தோர்நீரோ
சீரணியும்ஒருவரனைத் - தெரிந்துசொல்லுவீரோ. (௬௦)

மன்னனிவ்வாறுநாத்தலுமே - மாட்சிமைக்கேயுரியோர்
மன்னவனுக்கின்னவிதம் - வழத்தினரப்பெரியோர். (௬௧)

எங்கோவேகேட்டருளும் - எத்திசையும்சேர்ந்தோம்
தங்கங்கரசாட்சிசெய்ப்பல் - லரசரிடம்சார்ந்தோம். (௬௨)

கண்ணுற்றவரசரில்லின் - கன்னிக்கேற்றும்நாதன்
கண்ணன்செழுந்துவரகையைக் - காத்தருளும்நீதன். (௬௩)

பாதகியாம்பூதனையின் - பாலொடுயிர்குடித்தான்
மீதுவரும்சகடமதை - மெல்லடியாற்பொடித்தான். (௬௪)

ஜகம்புநமுருதமரம் - தாரணியிற்சாய்த்தான்
மகிமைபெறக்கொடுத்திருனு - வர்த்தனுயிர்மாய்த்தான். (௬௫)

பாதம்ஒன்றுதாக்கியாரப் - படத்தினிலேநடித்தான்
மாநாட்டிப்புவியில்விழ - மாப்பினிலேயிடித்தான். (௬௬)

கையிலொருகுன்றேந்தி - மெய்யைபரையத்தடுத்தான்
மெய்யைபரையவர்க்கு - மேன்மைதனைக்கொடுத்தான். (௬௭)

நீராரும்மேகமதை - நிகருமுடல்வண்ணன்
சீராரும்மாமரைபோல் - திகழுமிருகண்ணன். (௬௮)

பொன்மயமாம்உடையணிந்தே - பொலிவுபெறும்மெய்யன்
சின்மயமாய்ஞானியரும் - தேர்ந்தறியாவையன். (௬௯)

மங்கலம்ராயலுபீரி - வாஸந்தமிழ்க்குவந்தான்
திங்கள்வழியதுகுலத்தில் - திலகனெனவந்தான். (௭௦)

தேவகிவகதேவருக்குச் - சிவதலவன்ஆகி
கோவலர்பாடியில்நீந்த - கேட்பன்மனைக்கேகி. (௭௧)

வளர்ந்ததினாறுபந்தராஜ - வம்சத்தினுவனே
கிளர்ந்தொளிர்வெண்குடைகவித்தாய் - கேட்டருள்மன்னவனே. (௭௨)

- அன்னவற்குமின்மகளை - யளித்திடுதல்கன்றும்
அன்னியசாம்மன்னவர்கட் - களித்திடல்கன்றன்றும் (எ௭)
- இன்னபழந்சபையோர் - எடுத்துரைத்தார்மென்ன
மன்னனுமவ்வாறியற்ற - மனம்சிறிதுகொள்ள. (எ௮)
- பூமன்னன்றனதுமுதற் - புதல்வன்ருக்மியென்று
நாமமுதம்மகொடியன் - நவின்ருளேனென்று. (எ௯)
- ஆமாமாம்நன்துரைத்திர் - அவையோரோநீங்கள்
மாமகிமைபெற்றவர்கள் - மனைகளுக்கேபோய்கள். (எ௧௦)
- மாடுமேய்க்குமிடையனுக்கு - மன்னர்பெண்தருவாரோ
நாடுகாக்குமன்னொல்லாம் - நம்மைவிசுவாரோ. (எ௧௧)
- நற்றும்போல்பால்கொடுத்த - நங்கையுயிர்ருடித்து
சற்றும்வலியில்லாத - சகடமதையொடித்து. (எ௧௨)
- மருதுமரம்சாய்த்ததுவும் - மாடுகள்மேய்த்ததுவும்
கருதாமல்லாமனுயிர் - கவர்ந்திடர்செய்ததுவும். (எ௧௩)
- ஆயர்பெண்களளிட்டிலில்லா - வச்சமுயம்சண்டு
மாடுகாக்குமன்னொல்லாம் - வாரித்திருடியுண்டு. (௧௦)
- வயிற்றைவளர்த்துத்திமிந்ததுவும் - வளங்களிற்சேர்ந்ததுவும்
கயிற்றினிலேகட்டுப்பட்டுக் - கால்கைகள்சேர்ந்ததுவும். (௧௧)
- வையகத்திலுயர்செய்யும் - வன்னொழிவென்றாமோ
ஐயனுடனிடையுநீங்கள் - அறிவிக்கவுமாமோ. (௧௨)
- சேதிநாட்டையாளுகின்ற - சிசுபாலபூபன்
மேதினியில்அரசர்க்கெல்லாம் - மிஞ்சும்பிரதாபன். (௧௩)
- ஆதலினுருக்மணியை - ஆயற்குத்தரலீனம்
சேதியதிபதிக்குநவச் - சிந்திப்பதேநானம். (௧௪)
- இன்னவிதம்ருக்மியுடைத் - தெழுந்துமிக்கருதித்தான்
அன்னவன்சொல்லிஞ்சவஞ்சி - யரசனும்கம்மதித்தான். (௧௫)
- அங்கிருந்தமேலோர்கள் - அரசன்மேல்பற்றார்
மங்கைக்காகமனதிரங்கி - மனைகளிலேயுறார். (௧௬)
- இந்தவிதம்நிச்சயித்தே - இறைவனும்க்காலே
அந்தமுதம்சிசுபாலன் - கனுப்பினன்மணலோலை. (௧௭)

நகரமதையலங்கரிக்க - நாதனுரைகொடுத்தார்
சகலரும்அவ்வாறுசெய்யத் - தருமுயற்சிகளெடுத்தார். (அஅ)

பனிநீரால்நிலமெழுதிப் - பந்தல்களையிடுவார்
கனிவாழைத்துண்களுடன் - கழுருகளைநடுவார். (அக்)

மூத்துகளால்ஜாஸர்களை - முன்முகப்பிற்கூட்டி
சுத்தமானமணிமகர - தோரணங்களைநாட்டி. (க௦)

பவளக்கால்மீதினில்வெண் - பட்டுகளைச்சேர்ப்பார்
ஆகைகளைவெள்ளன்னமென - ஆனைவர்களும்பார்ப்பார். (க௧)

அகிம்புகையின்படலமெலாம் - ஆண்டமதைமுடும்
முகிற்சூலமென்றையமுற்று - முன்மயில்களாடும். (க௨)

கலயாணப்பந்தலணி - கணக்கிடவும்போமோ
துல்யமாகச்சொல்லுதற்குத் - துணிவதுவும்நாமோ. (க௩)

மரகதநல்மணித்துண்கள் - வரிசையாகநாட்டி
விரிகதர்க்கோமேதகத்து - விட்டங்களைப்பூட்டி. (க௪)

குருவிந்தமணிகளினால் - கொடுங்கைகளையிணைத்து
பொருவருவையேரியத்தால் - போதிகைகளைநாட்டி. (க௫)

இந்தரநீலமணிகளினால் - எழில்விதானமாக்கி
விநாயகமராமணி - விளக்குகளைத்துக்கி. (க௬)

சந்தமரகவெங்குழைத்து - சரங்கள்பலதொங்க
பந்தல்களையெய்யத்து - புதுமைகளும்தங்க. (க௭)

தளமதனைமலநிறம்சேர் - சரிகைப்பட்டால்மறைத்தார்
வளையாகக்கலியாண - வஸ்துக்களைநிறைத்தார். (க௮)

இவ்விதமாய்க்கலியாணம் - எத்தனம்செய்சேதி
அவ்வுருக்குமணியிடத்தில் - அறிக்கையிட்டாள்தாதி. (க௯)

சேதிபதிதனையடையும் - சேதிசேதித்துடித்தாள்
மாதுமிகமனமுருகி - மாதருடன்நொடித்தாள். (க௦௦)

சகிமாரேயென்னசெய்வேன் - தந்தைசெய்தநியாயம்
மகியிலெவர்எனக்காக்க - முத்துவாருபாயம். (க௦௧)

மடமைமிகும்ருகியுடைக்கு - மன்னவனும்தணிந்தான்
கொடியன்சிகபாலற்கெனைக் - கொடுத்திடவும்துணிந்தான். (க௦௨)

மாயனையேநாதனென - மனதிலெண்ணியிருந்தேன்
தியவனுமுருக்கியாவிச் - சீவனையும்பொருந்தேன். (க௦௩)

அகமகிழ்ந்தேயிருந்ததெல்லாம் - அழித்தானேபாவி
சகஞ்சிறிதுமில்லாமல் - துடிக்குதேளன்னாவி. (க௦௪)

உருக்குமணியிவ்வகையா - யுருகிமிகவேங்கி
இருக்குமந்தவேனையிலே - யிசைத்தனளோர்பாங்கி. (க௦௫)

மாதரசேகண்மணியே - மனத்துயர்கொள்ளாதே
மாதவனையடையும்வகை - வழுத்துவேனிப்போதே. (க௦௬)

இப்புரத்திலோர்மறையோன் - எவரினுமேமிக்கோன்
ஒப்பிலாதகுணங்களினால் - உயர்வுபெறுமத்தோன். (க௦௭)

ஆகமங்கள்சாஸ்திரங்கள் - அறையும்வழியின்னோன்
மோகமிகுமிந்திரியங்கள் - முழுவதுமேவென்னோன். (க௦௮)

உன்கள்குலகுருவான - வுயர்மறையோன்புத்தான்
இங்கிதமாய்ராஜதயை - இனிதுபெறும்பாத்தான். (க௦௯)

அன்னவனைக்கண்ணனிடம் - அனுப்பிவிடல்மானே
அன்னையோன்னைபொழுதில் - அழைத்துவருவானே. ()

செறிசுழலாள்ருக்மணிக்குத் - தெரிவித்தாளில்வணமே
மறையவனைப்போயழைத்து - வந்தாளக்கணமே. (க௧௦)

வந்தவந்தவந்தனை - மங்கையருச்சித்தான்
சந்தரம்சேராசனத்தைத் - தோகைசம்பித்தான். (க௧௧)

மறையவனும்வீற்றிருக்க - மங்கையவனுத்தான்
குறைகளெல்லாமவனுடனே - கூறுதற்குத்தொடுத்தான். (க௧௨)

வேதியனையான்செய்திடும் - விண்ணப்பம்மகளாய்
மாதவனேநாதனென - மகிழ்ந்தேன்வெருநாளாய். (க௧௩)

தாதையுமிவ்வுருக்கியெனும் - தமையன்மனம்போலே
சேதிபதிக்கெனையுதவிச் - சிந்தித்ததனாலே. (க௧௪)

முந்திவரும்வெள்ளியன்று - முகூர்த்தமுகூறிப்பிட்டான்
தந்தைவிவாகத்தினுக்குச் - சகலமும்சரியிட்டான். (க௧௫)

ஆதலினல்கலியாணம் - ஆவதுவும்தின்னம்
நாதனாகமுருந்தனைநான் - நண்ணுவதெவ்வண்ணம். (க௧௬)

மங்கிலியம் தரிக்குமுன்னே - மலைமகள் தன்கோயில்
செங்கையுறவணங்கிமெள்ளத் - திரும்பும்தருவாயில். (ககஅ)

ஆர்வமுடன்பாதிவழி - யடைந்திடுமப்போது
கார்வண்ணன்னைவலுவில் - கவர்ந்திடுதல்குது. (ககஅ)

கருதியெழில் துவாரகையில் - கண்ணனி டம்செல்லு
சரியானதருணத்தில்தான் - சாற்றினதைச்சொல்லு. (ககஉ)

உன்னருளால்மாயனுமில் - ஐரினிலேவந்தால்
என்னைவலக்கைபிடித்தே - யின்பமதைத்தந்தால். (ககஉ)

உன்னையுமோர்தெய்வமென - வுளத்தில்வணங்கிவருவேன்
பொன்னையுமெனினிகளையும் - பூரணமாய்த்தருவேன். (ககஉ)

பெருமுடனையிவைக்கெனாம் - செப்பியவள்முடிக்க
கடவுளர்கோவிலின்மணியும் - கணகணவென்றடிக்க. (ககஉ)

கன்னிகையெபெண்மயிலே - கனத்துயர்கொள்ளாதே
பொன்னகராந்துவாரகைக்குப் - போகிறேனிப்போதே. (ககஉ)

கண்ணனி டம்மின்னழகும் - கவலைகளுமுரைப்பேன்
திண்ணமாகநன்மொழிகள் - செப்பிமனம் ப்பேன். (ககஉ)

காதல்கொண்டவெண்ணமெல்லாம் - கைகூட்டித்தருவேன்
மாதவன்வந்தெழுத்துப்போகும் - மார்க்கம்செய்துவருவேன். (ககஉ)

என்னவுரைத்தந்தணமும் - ஏற்றிழையைத்தேற்றி
கன்னிமலர்கொண்டிருந்த - கலக்கமெலாமாற்றி. (ககஉ)

ஏகமனதுள்ளவனாய் - எழுந்தவனும்அன்று
வேகமுடையுறப்பட்டான் - விமனகர்நின்று. (ககஉ)

காகமநுவலமாகக் - காடையிடம்போக
வேகமுடனேகருடன் - விண்ணிலிடமேக. (ககஉ)

மறையவர்களிருவரெதிர் - மகிழ்வுடன்மேடைவும்
நிறைகுடத்தையெடுத்தொருபெண் - நேரிலெதிர்ப்படவும். (ககஉ)

சுபசகுனம்பலகண்டே - தூயவனும்நடந்தான்
அபரிசி மாமலை - யாறுவனம்கடந்தான். (ககஉ)

சுந்தர்பேர்த்துவாரகையைத் - தூரமதில்கண்டான்
அந்தனைமெய்ப்பூரித்தே - யானந்தம்கொண்டான். (ககஉ)

வானம்வரையுயர்கோட்டை - மதிற்சிகரம்மெதரியும்
வானவர்கள்நாட்டிலிலே - மணியினொளியிரியும். (கருக)

இன்பநிலும்மாளிகைகண் - னெட்டுமட்டும்தோன்றும்,
அன்புடனேபார்த்தவர்கள் - அசலாரெஞ்ஞான்றும். (கருச)

பட்டணத்திற்குள்ளாகப் - பார்ப்பானும்சென்றான்
வட்டமதிக்குழந்தவரன் - மனோரமினெதிர்நின்றான். (கருரு)

மேவரியகாவலுடன் - விளங்கிடுமக்கோயில்
காவல்களாகப்பயிட்டு - காத்திருக்கும்வாயில். (கருள)

வாயிலைக்காப்போரிடமதன் - வரவனைச்சொல்ல
மாயனிடம்சென்றவர்கள் - மகிழ்ந்துரைத்தார்மெனில். (கருள)

அண்ணலுரைபெற்றந்த - அந்தணனுட்போக
கண்ணனெதிர்கொண்டவனை - கண்டனன்விரைவாக. (கருஅ)

அயர்விவாமல்அர்க்கியபாத்தியம் - ஆசமனம்அளித்தான்
உயர்மணிசேராசனத்தை - யுதவமனங்களித்தான். (கருக)

வேதியர்தங்குலதிலகா - மிகுமறைகள்சற்றாய்
எதுகினைந்தெளியேற்றான் - இல்லமதினற்றாய். (கருடு)

என்முனைசெய்பண்ணியமோ - யான்முன்செய்பண்ணியமோ
என்முனோர்க்குமகனா - வியற்றியபண்ணியமோ. (கருசு)

இந்தவிதமுபலாம் - இறைவனுமேகூற
அந்தணனும்கேட்டுமிக - ஆநந்தம்மீற. (கருஉ)

கருதிவந்தகாரியத்தைக் - கண்ணன்செவிஞ்ஞீர
பரிதிமுன் தாமரைபோற்கோ - பாலன்முகமொளிர. (கருக)

உரைத்தியலும்கண்ணனந்த - வருக்குமணியிறுருவம்
திருத்தமுடனவளிப்போது - சேர்ந்திருக்கும்பருவம். (கருச)

விவரமாகவுரையெனவே - வேதியன்சொல்வானே
தவளங்கைப்பவளவிதழ் - தையலேபொன்மானே. (கருரு)

தங்ககிறம்பெற்றிருக்கும் - தையலவளத்தேகம்
இக்கிதமாயெடுத்துரைக்க - எவர்க்குரிருவாகம். (கருசு)

காதுவரைநீண்டிருக்கும் - கண்மன்மதனம்பு
மாதுளம்பூவென்றிதழை - வர்ணியபதும்வம்பு. (கருள)

- வந்தகாதமறியெனவே - வருணித்தல்கடும்.
இ - மானமொழிகளைக்கேட - முளங்கிளிகளோடும். (கசஅ)
- மின்னலையேயொப்பாக - விளங்கியமெல்லிடையாள்
அன்னமெனக்கண்டோர்கள் - அதிசயிக்கும்நடையாள். (கசக)
- சாதுர்யமாயவள்பேசும் - சரசமானவாக்கியம்
மாதூர்யமாய்க்கேட்டுமென - மகிழ்ந்திடலுன்பாக்கியம். (கசடு)
- மங்கைபுனைமாலையிட - மனதினிலேமோகம்
துங்கமுறக்கொண்டதினில - தொடர்ந்ததுனையோகம். (கசடு)
- அவ்வாறுசெய்தபாலம் - களித்திடவேசெய்தது.
மன்னன்விமன்கொண்டதினால் - மாதூர்யத்தம். (கசடு)
- மனக்கவலைகொண்டேறிக - வரமெனதினிலே
உனக்கவலைக்கவரும்வகை - உரைத்ததேன்கேள்மாலே. (கசடு)
- சர்வைப்பெறுங்கலியாண - தினந்தினிலேமாதூ
பார்வதிபைத்தொழுதுபூசை - பண்ணிவரும்போது. (கசடு)
- குறித்தலிலேமாதூர்யிற் - கொண்டுதேறிச்செய்வாய்
எதிர்த்துவரும்பகைவர்களை - தனதனத்தலிலெல்லாம். (கசடு)
- இப்படிவேதியனுரைக்க - இருதோள்முறித்தான்
அப்படியேபேசுவேனென் - றையன்வாக்களித்தான். (கசடு)
- வேதியர்க்குவிடையுயர்ந்த - வெகுமதிகள்கொடுத்தான்
மாதவனுமவிடையளித்தே - மறையவனைவிடுத்தான். (கசடு)
- பூமிபுகழ்அவரகையாம் - பொன்னகரைவிட்டான்
விமலகர்க்கத்தணனு - விரும்பிப்பழப்பிட்டான். (கசடு)
- இவ்விலவிதமிருக்கையில - இவ்விருவிலேமாளின
உன்னருக்குமணிநிலைம - நவின்றிமேல்நானே. (கசடு)
- வேதியனையனுப்பியந்த - மெல்லையலையவன்
பாதகன்மன்மதன்கணைகள் - பாவையின்மேல்போட. (கசடு)
- அவம்புவிடோல்தென்றல்வந்து - மேல்விழவுமதுடிப்பாள்
அப்படிக்கிழியிலிருக்க - தைக்கலநீர்வடிப்பாள். (கசடு)
- மாவின்தளிர்தின்றுருயில் - மாங்கிளைமேல்தாவி
பாவையின்பக்கத்திலவந்து - பஞ்சமஸ்வரம்கூவி. (கசடு)

திரிவதுகண்டஞ்சியந்தத் - தெரிவைமிகக்கலங்க
கருமுகில்வண்ணன்வழுவம் - கண்ணின்முன்னேயிலங்க. (கஉக)

சந்தரவிரணம்கொடிய - தழுவெனவேவீசும்
சந்தரமாமலரணைபைத் - தொடவவன்மெய்கூசும். (கஉசு)

இந்தவிதம்நொந்துமெலிந் - திருக்குமந்தமின்னுள்
பைந்தொழிதோழியினுடனிப் - பழபல்சொல்சொன்னுள். (கஉரு)

துதுசென்றவேதியனும் - துவாரகைசேரந்தரோ
மாதவனைக்கண்டென்மன - வருத்தமும்சொன்னுனோ. (கஉசு)

கண்ணனெனைப்பலவந்தகாய்க் - கவரவெண்ணுவாரோ
அண்ணன்பலராமன்முத - லவந்தடைசெய்வாரோ. (கஉஎ)

தடையிலாமலவர்வரினும் - சமுத்திரத்தைப்போலே
படைகளுடன்வந்திருக்கும் - பகைவந்திரள்மேலே. (கஉஅ)

போர்தொடுத்தஜயிக்காமற் - போவாரோயானால்
சீர்பெறவேயென்னைமணம் - செய்யாமற்போனால். (கஉக)

என்னசெய்வேனென்றந்த - ஏந்திழையும்கோக
முன்னிருந்ததோழியுள் - மொழிந்தனர்சீராக. (கஉஉ)

அஞ்சாதேபணமயிலே - அன்னமேசெந்தேனே
கஞ்சமலர்க்கண்ணனுனைக் - தவரவருவானே. (கஉஉ)

பகலவர்முன்மீபோலப் - பகைவந்திரள்போகும்
மகிழ்வுடனேகண்ணனை - மாலைவிடலாகும். (கஉஉ)

இந்தவிதம்தோழியர்கள் - இசைத்திடுமப்போது
அந்தணன்றன்வரவதனை - யறிந்தனளோ. (கஉக)

வேதியன்றன்வழியினைக்கண் - விழித்தபடிகோக
மாதவனும்தனனம் - மங்கைதுயர்க்கோ. (கஉசு)

வருமறையோன்முடிநுக்கும - மலர்ச்சிதனைக்கண்டாள்
அரிவைபுடல்பூரித்தே - யானந்தம்கொண்டாள். (கஉரு)

சந்தோஷம்ஜயமெனவே - சதுர்மறையோன்சொல்லே
வந்தவுடன்சின்தமிக - மகிழ்ந்தனளவல்லே. (கஉசு)

அந்தணற்குலமணிசேர் - ஆசனமொன்றறித்தாள்
சந்தரமுதியானந்த - சமுத்திரத்திற்குளித்தாள். (கஉஎ)

- அரியவழிநடந்துவந்த - ஆயாசம்போக
இருபுறமும்வெண்கவரி - பிரட்டினர்நன்றாக. (கௌஅ)
- பனிநீரால்நால்விளக்கிப் - பலமலர்கள்நூவி
இனிமையுடனுபசரித்தே - இயம்பினளத்தேவி. (கௌசு)
- நூயவனேகலைவல்லோப் - நூவாசைசென்றோயோ
மாயவனைக்கண்டென்மன - வருத்தமுரைத்தாயோ. (கௌ௦)
- மாதவனுமன்மீதில் - மனதிரங்கினாரோ
நாதனாகவெனைவரிக்க - நானைவருவாரோ. (கௌக)
- இந்தவிதம்பேதியனை - யேந்திழைவினாவு
அந்தனனும்எடுத்துரைத்தான் - நூந்தம்மேவ. (கௌஉ)
- பெண்ணரசேதுவாரகையைப் - பிரியமுடன்சேர்ந்தேன்
கண்ணனதுகொலுவினிலே - களிப்புடனேசார்ந்தேன். (கௌந)
- கிளிமொழியேசின்ருணங்கள் - கேட்டுமனங்கனித்தான்
இளமைபெறுமுனைக்கவர்வேன் - ஏன்நூல்கள்கனித்தான். (கௌ)
- நானைவந்துபுகைவருடன்புகைக்கம்புதொடுப்பான்
வானையொத்தவிழியாளே - மாலைதனைக்கொடுப்பான். (கௌரு)
- நுன்னலிதம்மறையவனும் - இயம்பச்சந்தோஷித்தான்
பொன்னுடனேமணியுதவிப் - போகவிடையளித்தான். (கௌசு)
- வள்ளலாயிலதன்னுடனே - மய்கையருமுகந்தார்
கன்னியிவாகத்தினுக்குத் - காவலர்கள்வந்தார். (கௌஎ)
- அங்கமுடன்கொங்கணமும் - அவந்திமலையாளம்
வங்கமுங்கலிங்கமுடல் - மகராஷ்டிரம்சோளம். (கௌஅ)
- மாளவம்கோசம்மபாண்ட - மச்சங்காநாடம்
சாளுவம்குச்சாந்துடனே - தருதியார்மராடம். (கௌசு)
- சகலதேசராஜர்களும் - சார்ந்திடவேவீமன்
தருதியர்கமகிழ்வொடுப - சரித்தானப்பூமன். (கௌ௦)
- மேவியல்லரசர்களும் - விடுதிகளிற்சேர்ந்தார்
காவலருமந்நகரைக் - கண்டுகளிகூர்ந்தார். (கௌக)
- சேதியுதிபதியான - சிசுபாலனாடந்தான்
நதநிந்தருக்குமியப்போ - தெதிரொண்டெந்தான். (கௌஉ)

கண்டவனை பழைத்துவந்தே - காவலன்றன்மைந்தன்
விண்டொருமாளிகையில் - விடுத்தானேமந்தன். (கசுங்)

பலராமன் தன் னுடனே - பலமிரும்பாதவரும்
உலவிவரவிமனகர் - உற்றார்மாதவரும். (கசுசு)

மாமனுனவீமனுமம் - மாதவனெதிர்சென்று
கோமகனைவளர்நகர்க்குள் - கூட்டிவந்தானன்று. (கசுரு)

கோபாலன்தெருவில்வரக் - கோதையர்க்கண்டார்
மாபாரத்தனங்கள்விம்ம - மையல்மிகக்கொண்டார். (கசுசு)

முகமதனைப்பார்த்தவர்கள் - முகத்திளையேபார்ப்பார்
நயசயதனைக்கண்டவர்கள் - நயசயினிர்களைச்சேர்ப்பார். (கசுள்)

ஆய்ந்திராணைப்பார்க்கும் - ஆவசாதத்தினாலே
ஆயிழையாளொருத்திசிலம் - பணிந்தனள்கைமேலே. (கசுடி)

நீலவிழித்தறிசைம் - நெற்றியில்மையிட்டாள்
மாலேவந்துகாணலொரு - மனகைபுறப்பட்டாள். (கசுகு)

இடையிற்பாதிச்சேலையுதித் - திருந்தவொருமாத
வடிவமிருமரினையக்காண - வந்தனளப்போது. (உ00)

பட்டினத்தூப்பிணகொல்லாம் - பார்த்துமதிமயங்க
பெட்டுறிப்புவிட்டவர்கள் - தின்னபித்ததியங்க. (உ0௧)

கண்ணலம்மருக்குக் - களிப்புமிகப்பொங்க
கண்ணியருள்விடுத்திலக் - காவலருந்தங்க. (உ0௨)

மறுதினஞ்சூர்மோதயத்தில் மறைகனிரிசுதேந்தார்
முறைமையாகச்சடங்குகளை - முடிக்கவந்துசேர்ந்தார். (உ0௩)

லக்ஷ்மீபித்ததென்றி - ராஜனுக்குரைத்தார்
விக்கனமீக்கும்ஸ்வாமிபூனை - விதிப்படித்தொடுத்தார். (உ0௪)

கொளரிபூனைசெய்யுமந்தக் - காலமும்வந்தடுக்க
காரிகையையலங்கரிக்கக் - கட்டினையுங்கொடுக்க. (உ0௫)

பரிமளம்சேர்தைலமதைப் - பாவைதலைக்கிட்டார்
அரிவையர்கள்மஞ்சனநீ - ரங்கனைக்குவிட்டார். (உ0௬)

வினாகுமுனீரமதை - மென்றுவிளால்போக்கி
தெரிவையர்க்கிலதனைச் - சிறப்பொழுகளாக்கி. (உ0௭)

புதித்பொடியைத்தீயிலிட்டே - யப்புகையைப்பிடித்தார்
முகிற்குலம்பேபாற்கூந்தலையம் - மொய்குமுலார்முடித்தார். (உ௦௮)

மங்கைகுழல்முடிச்சினிலே - மல்லிகைப்பூச்சுட்டி
திங்கள்பாதிஎனும்புதலில் - திலகமதைத்தீட்டி (உ௦௯)

வரிவிழிசுவிர்ண்டினிலும் - மையதனையிட்டார்
ஆரியவைத்தோடுகளை - யவள்செவியிலிட்டார். (உ௧௦)

ஜோதிமணிமூக்குத்திச் - சூரியன்போல்மின்ன
காதினிலேமுருகுமுதல் - கலன்கள்பலதுன்ன. (உ௧௧)

விலையுயர்நல்லட்டிகையும் - வெண்முத்துமாலை
உலகமெலாமொளிவீசும் - ஒருகனகமாலை. (உ௧௨)

பொற்பாவைபாதங்களில் - புதுச்சேரிகொலுசும்
நற்பாதசரங்களிலே - நல்லநல்லதினுசும். (உ௧௩)

நகைகளெல்லாம்பூட்டியந்த - நங்கையருட்சென்றார்
சகலவிதச்சேலையோம் - தாங்கொணர்ந்துநின்றார். (உ௧௪)

தாதியவள்சரிகைநிறை - தாட்டுப்பத்திரியெடுக்க
கோதையொருத்தியதையணிதல் - குணமன்றெனத்தடுக்க. (உ௧௫)

சபையவன்சாரத்தையொரு - தையல்கையில்கொள்ள
அபுருப்பிதுவோவென் - மதையொருத்திதள்ள. (உ௧௬)

பளபளவென்றொளிர்காசிப் - பட்டதனையெடுக்க
அளவிலாதவுகையுடன் - அங்கனையுமுடுக்க. (உ௧௭)

தோடாப்பாட்டில்காப்புத் - தோள்வளையுமிலங்
ஆடுதலையில்தங்க - வொட்டியாணமது. (உ௧௮)

ராஞ்சனையாழகமொட்டி - ரங்கைதனைத்தொட்டார்
மஞ்சள்நிறபாசிபந்தும் - மணிவங்கியுமிட்டார். (உ௧௯)

இந்திரையோசரஸ்வதியோ - இந்திரனிடம்ஆரும்
சுந்தரியோஎனத்துதித்தார் - தோகையரெல்லாரும். (உ௨௦)

மாநார்களாயத்தமென - மன்னனிடம்சொல்ல
கோதையர்க்குத்தரவனித்தான் - கோவிலுக்குச்செல்ல. (உ௨௧)

இதமானவாத்தியகோஷம் - எழுகடலையடக்க
விதம்விதமாயிருக்குபல - விருதுகள்முன்நடக்க. (உ௨௨)

தாதியர்களிருபுதம்பெண்ண - சாமரங்கள் போட
மாதர்களெங்கும் நிறைந்து - மங்களங்கள் பாட. (உஉந)

பாதசாஸ்திரத்தின்படி - பாவையர்களிட
இரதக்களிலேறியெல்லா - ராஜர்களுக்கிட. (உஉச)

பரிமளப்பூஹாரங்களுட - பால்பழந்தேங்காயம்
அரியகருப்பூரங்களிப் - பாக்குச்சுடைக்காயம். (உஉரு)

பட்டுகள் பீதாம்பரங்கள் - பலமணிசேரணிகள்
தட்டுகளிலெடுத்துவந்தார் - தாதுகள் பெண்மணிகள். (உஉ௭)

அரசர் விதிமுதலான - அனந்தம்விதிதான்
அரண்மனையாளையத்தை - யடைந்தார்கள் வேண்டி. (உஉ௮)

பொன்மயமாங்கோவிலுக்குள் - பொற்கொடியாள் சென்றாள்
சின்மயமாபொனிருமுமா - தேவிமுன்னேநின்றாள். (உஉஅ)

மங்கையவன்சரத்தாங்க - நமஸ்காரம்செய்தாள்
செங்கையித்பூவெடுத்துமையின் - திருவடியில்பெய்தாள். (உஉக)

தாபத்திரப்பார்வதிக்குச் - சந்தனுபிஷேகம்
தூபதிபவைவேத்தியம் - சொல்லவும் அனேகம். (உஉ௦)

செய்துணைகள் கூப்பிட்டு - தேவநமஸ்கரித்தாள்
எய்துபத்திதீர்ப்போ - திவ்விதம்மோத்திரித்தாள். (உஉ௧)

அண்டமெல்லா முன்புமீண்டும் - அரிபின்சகோதரியே
தெண்டனம்பெணங்குமெனைத் - தேவிநீபாதரியே. (உஉ௨)

என்னையென்றுயாம் - இப்பொழுதேயரிவாய்
கண்ணென்னென்னபுரிவாய் - கருணையென்மேற்புரிவாய். (உஉ௩)

அம்பிகையாட்கிவந்தமாய் - அனந்தந்தெண்டனிட்டாள்
கொம்பனைபாளம்பிகையின் - கோவில்தனைவிட்டாள். (உஉ௪)

வெளியேறிவரும்போது - வேந்தர்கள்பார்த்துருக
அவிகள்மொய்க்கும் குழைகையம் - மனடாசைமிகப்பெருக. (உஉ௫)

அன்னமென்னநடந்துவந்த - ஆயிழையப்போது
மன்னர்கூட்டத்துள்ளிருக்கும் - மாதவன் தன்மீது. (உஉ௬)

தடைக்கண்கள் செலுத்திமிகு - களிப்பதனைக் கொண்டாள்
அடிமுதலாமுடிவரையும் - அவனழகைக்கண்டாள். (உஉ௭)

சுருதி

12

பூரணசந்திரன்போலப் - பொருந்துமவன்முதமும்
தாசனியும்மலையெனவே - சார்ந்திடுமார்ப்கமும். (௨௩௮)

வடிவுமிகும்தாமரைபோல் - மாதவன்னேத்திரமும்
இடையினிலேபளபளவென் - நிலங்குபிதும்பரமும். (௨௩௯)

கார்முகமெந்திச்சிவந்த - கமலமலர்க்கையுப்
கார்முசிலைப்போன்றொளிரும் - கட்டழகன்மெய்யும். (௨௪௦)

கண்முகைகொண்டேனைக் - கன்னிசமீபிக்
அண்டர்தொழும்நாயகனுக் - கங்கம்புளிகுக்க. (௨௪௧)

மாதரசிதனக்கேற்ற - மங்கையெனமதித்தான்
மாதவனவளைக்கவர - மண்ணின்மிகைசகுதித்தான். (௨௪௨)

பாவைதனைமல்லிகைப்பூப் - பந்தெனவேதாங்கி
யாவரும்பார்த்திடத்தேரில் - ஏறினன்மிகுவோங்கி. (௨௪௩)

பம்பம்பம்பம்மெனவே - பாஞ்சஜன்யமுதி
தம்புரம்நோக்கிச்செல்லச் - சத்துருக்கள்மோதி. (௨௪௪)

சிறுபாலன்சாள்வன்முதல் - தேர்வீரர்களுத்தார்
பசுபாலன்மீதில்வந்து - பாணங்களைத்தொடுத்தார். (௨௪௫)

இடறுகையில்விலேந்தி - ஈணகளத்திலின்றுன்
கடல்போலும்சேனையெல்லாம் - கணப்பொழுதில்கொன்றுன். ()

உருகுமிமுதலானவரை - யொருநொடியிலவென்றுன்
உருக்மணியொடுதுவாரகையர்ம் - ஊர்கோக்கிச்சென்றுன். ()

நாதனைமாதோடுவரும் - நற்சேதியறிந்தார்
ஊரிலுள்ளனங்களெல்லாம் - ஒருமிக்கச்செய்தார். (௨௪௬)

மந்தாரப்பூமழையை - வானவர்கள்பெய்ய
அந்தனொல்லாய்கூடி - யாசினளைச்செய்ய. (௨௪௭)

தோகையர்களாலாத்தி - சுற்றிதூர்ந்தெழிக்க
ஓகையினாற்சுவருக்கும் - உள்ளமதுசெழிக்க. (௨௪௮)

நகரனைவலம்வந்தே - நற்கோவில்சேர
அகமகிழ்ந்தேருக்மணியும் - ஆரண்மனைக்குளார. (௨௪௯)

குலகுருவைவரவழைத்துக் - கோபாலன்அன்று
கலியாணமுகூர்த்தமதைக் - கண்டுசொல்கவென்று. (௨௫௦)

- உத்தர்வுகொடுத்தவுடன் - யோசனைகள் பண்ணி
வித்தகன் முகூர்த்தமிட்டான் - மிகமனதில் ஏண்ணி. (உரு௩)
- நல்லதிதிவாரமுடன் - நகரத்தரம் யோகம்
எல்லாஞ்சேர்தினத்திற்குறிப் - பிட்டான் விவாகம். (உரு௪)
- கண்ணனுத்தாரப்பறையே - கடிநகர் எங்காரம்
பண்ணுவித்தாரொல்லாரும் - பரிவுடனந்நேரம். (உரு௫)
- கலியாணப்பந்தலது - கண்டவர்மனங்கவரும்
விலைதிப்புமில்லையென - மெச்சுவார்களெவரும். (உரு௬)
- நாகசுரம்தவிலுடனே - நல்லிரட்டைமேளம்
மோகந்தரும்கைத்தாளம் - முரசுடனெக்காளம். (உரு௭)
- தம்புருமீட்டிப்பலபேர் - சங்கீதம்பாட
தம்புருவும்நாதரும் - தூரமதிலோட. (உரு௮)
- தித்திபுல்லாங்குமுலாதச் - சேயிழையார்பாட
தத்திமித்தோமென்றுசொல்லித் - கையலர்களாட. (உரு௯)
- முகூர்த்தத்தினத்தன்மைக்கு - முகுந்தனுடன்மாது
மகத்துவஞ்சேர்மணவறைக்கு - வந்தாளப்போது. (உ௯௦)
- மங்களஸ்நான்கள் பண்ணி - மங்கையுமாதவரும்
இங்கிதமாயங்கிருக்க - எழிலார்மாதவரும். (உ௯௧)
- ஓமகுண்டத்தைவந்துலாஜ - ஹோமமதுசெய்தார்
நேமமுடன்மாமுனிவர் - நெய்களதிற்பெய்தார். (உ௯௨)
- மைம்முகில்வண்ணன்கையால் - மங்கிலையம்பூண்டாள்
ஆம்மிமிதித்தருந்ததியை - ஆங்கனையும்கண்டாள். (உ௯௩)
- கோதானம்பூதானம் - கோடிகன்னிதானம்
மாதானம்பலகொடுத்தே - வழங்கினான்சம்மானம். (உ௯௪)
- பூரிதகழினைகளினால் - பொங்கினர்பூசர்கள்
வாரிச்சொரிந்தவாகுதியால் - மகிழ்ந்தனர்விண்கரர்கள். (உ௯௫)
- நலங்குகளிட்சேலிலே - நாதன்ருக்குமணியாட
இலங்குமூவகைக்கண்டவர்கள் - எவர்களுங்கொண்டாட. (உ௯௬)
- பள்ளியறையலங்காரம் - பார்த்துக்களிகூர்த்தான்
கிள்ளைமொழியாளுடனே - கிருஷ்ணனுள்ளேசேர்த்தான். (உ௯௭)

உருக்குமணி கலியாணக்கும்மி.

சுக்

செங்கரும்பேகன்மணியே - தெவிட்டாததேனே
மங்கையர்சிரோன்மணியே - மருவிடவாமானே.

(உ௬௮)

ஊடல் தனையிவ்விதமாய் - உபசரித்தேபோக்கி
கூடலினாலானந்தம் - கோதையர்க்குண்டாக்கி.

(உ௬௯)

அனுபவித்தேதாரணியை - யாண்டிருந்தானன்
கனகவஸ்திரந்தரித்த - கண்ணபிரான் என்று.

(உ௭௦)

அருந்தவர்முன்கூறியதை - அம்புவிவின்மேலே
தெரிந்துரைத்தானமிழ்துரிகர் - செந்தமிழினாலே.

(உ௭௧)

வில்லிபுத்தூர்மங்கலத்தில் - விளங்கும்புரிநிவாஸன்
அல்லிமலர்க்கோதையின்சே - வடிபணியும்தாஸன்.

(உ௭௨)

அண்ணன்மலர்திருவுடியில் - ஆச்ருதனும்பத்தன்
கண்ணனுபிரம்பெயராக - கருதுகின்றசித்தன்.

(உ௭௩)

கிடமுதூறற்கொண்டுகை - திண்டைச்சேர்ந்தோன்
வடமொழியும்ஆந்திரமும் - வண்டிமுந்தேர்ந்தோன்.

(உ௭௪)

பூமியெலாம்வாழியதில் - பொருந்துபீர்கள்வாழி
மாமறையோர்வாழியெழில் - மன்னவரும்வாழி.

(உ௭௫)

கண்ணனுடன்ருக்குமணியம் - காசினிபிவ்வாழி
புண்ணியஞ்சேர்அவர்கதையாய் - புகன்றவர்கள்வாழி.

(உ௭௬)

கர்த்தன்மீதுசொன்னகும்மிக் - கதையதுவும்வாழி
பகதியுடன்கேட்பவரும் - படிப்பவரும்வாழி.

(உ௭௭)

உருக்குமணி கலியாணக்கும்மி

முத்துப்பெற்றது.

BA
11-68

வினம்பரம்.

“உருக்குமணி கலியாணக் கும்மி”

கிரயம் அனா - 6, தபாற்கூலி அனாயனா.

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர்கள் அடியிற் கையொப்பமிட்டல் ரிடத்தில் மூன்பணம் அனுப்பியாவது காலிபூபேயில் பாஸிலாவது பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒரோகாலத்தில் 12 - புத்தகங்கள் வாங்குகிறவர்களுக்கு ஒரு புத்தகம் திரும்பத் தானும் அனுப்பப்படும். கொத்தத்தில் வாங்கிக்கொள்ள சிறுபணம் விராபாரிகள் கமிஷன் முதலிய விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். சிவனையாக வாங்குகிறவர்கள் நிராயத்திற்கும் தபாற்கூலிகளும் தபால் லேபில்கள் அடக்கம்செய்து தனும்கீர் பெற்றுக் கொள்ளலாம். லேபில்கள் அனுப்புவதானால் கிரயம் தபாற்கூலி தயிர அனாயனா மாற்று லட்டம்செய்து தனுப்பவேண்டும்.

ம. ஆர். பூநிவாஸாயங்கார்,
கோப்பம்புத்தூர், மீனாட்சி ஸ்டேஷன் துரையவர்கள்.

பள்ளிக்கூட வுபாத்தியாயர்.

M. B. SREENIVASA AYYANGAR,

Teacher, Stanes Day School,

Coinbatore.

115627

0-135 MS 12, R

M 76

2977
PUDUKKOTTAI:

14th March 1896.

I had the pleasure of going through M. R. Sreenivasa Iyengar's *Kummi*. It is flowing and free from pedantry, and in respect of matter it is fit to be placed in the hands of scholars. The publication deserves every encouragement.

S. NARAYANASAWMI,

Director of Education.